

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie P. W. – prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Północ w Bydgoszczy

obwinionego o popełnienie deliktu dyscyplinarnego z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.; dalej: „u.p.p.”)

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2023 r.

na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 u.p.p.

postanowił:

**zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu
prawomocnego zakończenia postępowania karnego
prowadzonego wobec prokuratora P. W. o przestępstwo z art. 267
§ 3 k.k. w zb. z art. 267 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla poznańskiego okręgu regionalnego złożył w dniu 13 marca 2023 r. wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej wobec P. W. – prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Północ w Bydgoszczy, którego obwiniono o to, że:

1. 6 listopada 2015 roku w pobliżu miejscowości R. na drodze krajowej nr [...], uchybił godności urzędu poprzez to, że prowadząc samochód osobowy marki O., o nr rej. [...], przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 26 km/h na

obszarze, w którym obowiązywało ograniczenie prędkości do 70 km/h, które to zachowanie odpowiada znamiona wykroczenia z art. 92a ustawy z 20 maja 1971 roku - Kodeks wykroczeń (t. j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 2151), to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t. jedn. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.),

2. w okresie od 31 grudnia 2015 roku do 11 kwietnia 2017 roku w D., C. oraz innych miejscach na terenie Polski, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu uzyskania informacji, do których nie był uprawniony, posługując się urządzeniem podsłuchowym, które pozostawił w swoim mieszkaniu przy ul. [...] w D., zajmowanym wówczas przez żonę D. W., dokonał nieuprawnionego nagrania wypowiedzi i zachowania wymienionej oraz innych osób, z którymi kontaktowała się osobiście lub telefonicznie w tym mieszkaniu, a następnie uzyskane w ten sposób informacje ujawnił innym osobom, w tym czworgu osobom najbliższym, które to zachowanie odpowiada znamionom przestępstwa z art. 267 § 3 k.k. w zw. z art. 267 § 4 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., czym uchybił godności urzędu, to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t. j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.) w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.),
3. w okresie od lipca 2015 roku do stycznia 2016 roku w D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nachodził swoją żonę D. W. w miejscu jej zamieszkania, to jest w mieszkaniu przy ul. [...] w D., a przez to naruszał jej prawo do prywatności, czym uchybił godności urzędu, to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (t. j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.) w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.),

4. 11 stycznia 2016 roku w D. pozbawił żonę D. W. i ich małoletniego syna K. W. możliwości korzystania z zajmowanego przez nich stale mieszkania przy ul. [...] w D. poprzez zamknięcie go na klucz, którym nie dysponowała D. W. oraz pozbawienie jej przez to możliwości korzystania z przedmiotów użytku osobistego i leków niezbędnych dla prowadzonej terapii leczniczej, czym uchybił godności urzędu, to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t. j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.),
5. 4 stycznia 2016 roku i 7 stycznia 2016 roku w D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrał należące do D. W.: telefon komórkowy oraz laptop marki A., w których zawarte były jej prywatne dane, czym uchybił godności urzędu, to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t. jedn. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.) w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z 28 stycznia 2016 roku - Prawo o prokuraturze (t. j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1247 ze zm.).

Jednocześnie przed Sądem Rejonowym w Słupsku, sygn. akt II K 1653/19, toczy się sprawa karna P. W. oskarżonego o to, że w okresie od 31 grudnia 2015 roku do 11 kwietnia 2017 roku w D., C. i innych miejscach na terenie Polski, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu uzyskania informacji, do których nie był uprawniony, posługując się urządzeniem podsłuchowym, które pozostawił w swoim mieszkaniu, położonym przy ul. [...] w D., w którym zamieszkiwała wówczas D. W., dokonał nieuprawnionego nagrania jej wypowiedzi i zachowania oraz wypowiedzi i zachowania innych osób, z którymi ww. kontaktowała się we wskazanym miejscu osobiście oraz telefonicznie, a następnie uzyskane w ten sposób informacje ujawniał innym osobom, w tym członkom swojej najbliższej rodziny: B. i R. W., siostrze M. N., konkubinie J. R., czym działał na szkodę D. W. oraz A. B., tj. o czyn z art. 267 § 3 k.k. w zb. z art. 267 § 4 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Słupsku wyrokiem z dnia 6 marca 2023 r., II K 1653/19, uznając, że P. w. w ramach zarzucanego mu czynu dopuścił się tego, że w okresie od 31 grudnia 2015 r. i nie później niż 11 stycznia 2016 r. w D. założył urządzenie

podśluchowe w mieszkaniu przy ul. [...] celem uzyskania informacji do której nie był uprawniony poprzez nagranie wypowiedzi i zachowania się D. W., a następnie, w nieustalonym miejscu ujawnił uzyskaną w ten sposób informację swojemu pełnomocnikowi procesowemu w sprawie o rozwód prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Koszalinie pod sygn. akt I 2C 977/15, działając na szkodę D. W., tj. występku z art. z art. 267 § 3 i art. 267 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, postępowanie na podstawie art. 66 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył na okres 2 lat próby (pkt 1), orzekł wobec P. W. obowiązek zadośćuczynienia za doznana krzywdę poprzez zapłatę na rzecz D. W. kwoty 2 000 zł (pkt 2) oraz zasądził od P.W. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 8 721,46 zł (pkt 3).

Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 15 listopada 2023 r., sygn. akt VI Ka 222/23, z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, oskarżycielkę posiłkową i prokuratora od wyroku Sadu Rejonowego w Słupsku z dnia 6 marca 2023 r., II K 1653/19, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Słupsku do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie dyscyplinarne należało zawiesić.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p.k., mającego zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym prokuratorów, jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, postępowanie to zawiesza się na czas trwania tej przeszkody. Z powołanego przepisu wynika, że katalog okoliczności, które uzasadniają zawieszenie postępowania nie jest zamknięty, skutkiem czego każdorazowo podlegają one ocenie w kontekście tego, czy rzeczywiście stanowią przeszkodę do rozpoznania sprawy oraz czy jest ona długotrwała.

Jak wynika z materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy, sprawa karna prokuratora P. W. znajduje się na etapie postępowania sądowego - przed sądem I instancji. Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 15 listopada 2023 r., sygn. akt VI Ka 222/23, uchylił bowiem wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 15 listopada 2023 r., II K 1653/19, i przekazał sprawę temu sądowi do

ponownego rozpoznania. Należy zauważyć, że w tejże sprawie karnej występuje tożsamość przedmiotowa i podmiotowa z czynem będącym przedmiotem niniejszej sprawy dyscyplinarnej, tj. z zarzutem z pkt. II wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej.

Z zasady postępowanie dyscyplinarne toczące się na podstawie przepisów ustawy Prawo o prokuraturze jest prowadzone niezależnie od postępowania karnego (art. 143 § 1 u.p.p.). Za celowością nieprowadzenia postępowania dyscyplinarnego przed prawomocnym zakończeniem postępowania karnego przemawia jednak art. 143 § 2 u.p.p., który stanowi, że po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko prokuratorowi, sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu sądowi dyscyplinarnemu. Z przepisu można zatem wnosić, że właściwym rozwiązaniem procesowym jest rozstrzygnięcie w pierwszej kolejności sprawy o przestępstwo, a następnie sprawy o delikt dyscyplinarny. Wskazuje on bowiem jasno na obowiązek przesłania akt sprawy karnej po jej prawomocnym zakończeniu, a oczywiste jest, że przesłanie takie ma służyć ich wykorzystaniu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się także, że w takiej sytuacji postępowanie dyscyplinarne powinno zostać zawieszone do momentu zakończenia postępowania karnego, jeśli istnieje uzasadnienie wynikające z efektywności i ekonomiki procesowej, chyba że wystarczające jest zarządzenie przerwy lub odroczenie rozprawy (por. uchwałę Sądu Najwyższego (7) z 28 września 2006 r., I KZP 8/06). Należy jednocześnie podkreślić, że słusznie w uzasadnieniu tej uchwały zaznaczono, że jedynym organem właściwym do stwierdzenia tego, czy dany czyn stanowi przestępstwo czy też nie, jest sąd karny, gdyż tylko ten sąd jest umocowany do wydania orzeczenia podważającego zasadę domniemania niewinności. W tym kontekście należy stwierdzić, że skoro do ustalenia, że czyn stanowiący delikt dyscyplinarny stanowi przestępstwo umocowany jest wyłącznie sąd karny, tym bardziej oczekiwanie na jego rozstrzygnięcie jest uzasadnione. Oczywiście jest bowiem, że taka okoliczność jest doniosła z punktu widzenia zarówno czynności dowodowych, jak również finalnie rozstrzygnięcia o delikcie dyscyplinarnym, zarówno w płaszczyźnie winy, jak i kary.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]